

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.637 van 7 november 2000
in de zaak A. 93.788/IX-2463.**

In zake : de BVBA GOORDEN & GLIBERT,
gevestigd te VARSENARE,
Kerkebeekstraat 43

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Economie,
die woonplaats kiezen bij
advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
De Roodebeeklaan 45.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA GOORDEN & GLIBERT op 19 juli 2000 heeft ingediend om de vernietiging -en "bijkomend" ook de schorsing- te vorderen van de beslissing van 8 mei 2000 van de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen waarbij haar inschrijving in het register der verzekeringstussenpersonen wordt geschrapt;

Gezien de nota's van de verwerende partijen en van de verzoekende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF, overeenkomstig artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 8 juli 1997 deelt de Controledienst voor de Verzekeringen (hierna: CDV) aan de verzoekende partij mede dat zij ingeschreven is in het register van de onafhankelijke verzekeringstussenpersonen onder het nummer 14934.

1.2. Op 3 november 1997 schrijft de CDV aan de verzoekende partij ervan op de hoogte gesteld te zijn dat de VZW bij wie zij een bankgarantie en een verzekering van haar beroepsaansprakelijkheid had onderschreven de beide overeenkomsten had opgezegd. De verzoekende partij wordt verzocht om zo spoedig mogelijk een nieuw bewijs inzake voldoende financiële draagkracht en een attest met betrekking tot de verzekering van haar beroepsaansprakelijkheid over te maken.

Op 12 maart 1998, met een aangetekend verzonden brief, brengt de CDV zijn brief van 3 november 1997 in herinnering. Er wordt medegedeeld dat bij gebrek aan antwoord binnen 15 dagen het dossier aan de Raad van de Controledienst voorgelegd zal worden met het advies de inschrijving van de verzoekende partij in het register van de tussenpersonen te schrappen. Deze brief wordt door de postdienst bij de verzoekende partij op 13 maart 1998 aangeboden; er wordt een bericht achtergelaten. De brief wordt als "niet afgehaald" aan de CDV terugbezorgd.

Op 12 mei 1998 volgt eenzelfde aanmaning, ditmaal met een niet-aangetekend verzonden brief. Er wordt een kopie bijgevoegd van de brief van 12 maart 1998.

1.3. Met een aangetekende brief van 24 februari 2000 deelt de CDV aan de verzoekende partij mede dat zij niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 10 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen aangezien zij niet beschikt over "het vereiste attest van financiële draagkracht" en "het vereiste attest van beroepsaansprakelijkheidsverzekering". De verzoekende partij wordt in de mogelijkheid gesteld om, vooraleer aan de Raad van de Controledienst het voorstel zou worden geformuleerd haar "inschrijving te weigeren", binnen 15 dagen het dossier te raadplegen en zich te verdedigen.

De postdienst kan ook deze brief niet aan de verzoekende partij afgeven. Ook hij wordt wegens "niet afgehaald" aan de CDV terugbezorgd.

1.4. In een nota aan de Raad van de Controledienst d.d. 4 april 2000 schrijft de administratie dat een aantal verzekeringstussenpersonen "niet meer voldoen aan de voorwaarden van artikel 10 (van de wet van

27 maart 1995)", dat de betrokkenen bij aangetekende brief werden verwittigd van de bedoeling om hun inschrijving te schrappen maar dat zij "geen nieuwe elementen aan(brachten)".

Op 8 mei 2000 besluit de Raad van de CDV, met het thans bestreden besluit, de inschrijving van de verzoekende partij in het register van de verzekerings-tussenpersonen te schrappen, omdat zij, ondanks "de verschillende rappels die hun werden gestuurd", niet meer voldoet aan de vereisten van de wet van 27 maart 1995.

1.5. Met een op 7 juli 2000 aangetekend verzonden brief wordt aan de verzoekende partij medegedeeld dat de Raad haar inschrijving uit het register van de tussenpersonen geschrapt heeft omdat zij niet meer voldeed aan "de voorwaarden van financiële draagkracht (en) beroeps-aansprakelijkheidsverzekering".

In de brief wordt ook gesteld:

"U werd nochtans meerdere malen gevraagd uw dossier te vervolledigen teneinde uw inschrijving in het register van de verzekeringstussenpersonen te behouden.

Per aangetekend schrijven dd. 24 februari 2000 werd U tenslotte uitgenodigd uw dossier te raadplegen en uw rechten te verdedigen. Op 8 mei 2000 werden geen nieuwe elementen aangebracht waaruit zou blijken dat U uw inschrijving in het register van de verzekeringstussenpersonen wenste te behouden".

Ook deze brief kan aan de verzoekende partij niet afgegeven worden. Hij wordt ook als "niet afgehaald" naar het bestuur teruggezonden.

De verzoekende partij erkent dat de brief van 7 juli 2000 haar "op 10-07-2000 bereikt (heeft)" maar dat zij de brief van de postbode niet overhandigd gekregen heeft "daar ons bedrijf zelden aangetekende brieven ontvangt en derhalve nog niet in het bezit is van een postmandaat".

2. Overwegende dat de verzoekende partij aan de Raad van State in bijkomende orde vraagt om het bestreden besluit te schorsen; dat evenwel de door de verzoekende partij ingediende vordering kadert in de bijzondere en sterk vereenvoudigde procedure die met betrekking tot het beroep tegen beslissingen met betrekking tot de inschrijving in het register van de verzekeringstussenpersonen is ingesteld door artikel 9, achtste lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen en het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen; dat, zoals onder meer in het arrest nr. 63.581 van 16 december 1996 inzake VAN CAENEGHEM werd gesteld, de korte termijnen waarbinnen die procedure ten gronde afgehandeld wordt, een vordering tot schorsing overbodig maakt; dat de subsidiair ingestelde vordering tot schorsing onontvankelijk is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel aanvoert dat zij geen kennis heeft van aangetekende brieven die haar toegestuurd zouden zijn, dat "voor zover (zij kan) nagaan" er ook "nimmer een bericht van afgifte ... vanwege de post bij ons bedrijf achtergelaten (is)" en dat zij geen kopie met de gewone post heeft ontvangen hoewel de CDV dat bij eerdere gelegenheden wel heeft gedaan; dat zij, blijkens haar bijkomende uiteenzetting, inzonderheid doelt op het niet-ontvangen van de aangetekende brief van 24 februari 2000;

3.2. Overwegende dat de verwerende partijen daarop antwoorden dat, indien de verzoekende partij bedoelt dat zij geen volmacht heeft gegeven om aangetekende brieven af te halen, zulks het gevolg is van haar eigen handelen waarvoor niet de CDV maar alleen zijzelf

verantwoordelijk is, dat de verzoekende partij de CDV nooit heeft ingelicht over de abnormale toestand waarin zij zich bevond, dat de CDV niet verplicht is om niet-afgehaalde aangetekende zendingen met een gewone brief opnieuw ter kennis van de betrokkene te brengen en dat zij het bestaan van overmacht niet aantoonst;

3.3.1. Overwegende dat, naar luid van artikel 9, zesde lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen, een geregistreerde verzekeringstussenpersoon die niet meer voldoet aan de voorwaarden van artikel 10 van dezelfde wet door de CDV wordt aangemaand om zijn toestand te regulariseren waarna, indien hij aan die aanmaning binnen de gestelde termijn geen gevolg geeft, "zijn inschrijving in het register geschrapt (wordt)";

Overwegende dat de verzoekende partij zich erover beklagt dat, aangezien de aanmaning van de CDV haar aangetekend verzonden is, zij die brief niet ontvangen heeft terwijl zij ook geen bericht van aanbieding door de post heeft gezien;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partijen het bewijs voorleggen dat de postbode op 25 februari 2000 de aangetekende zending niet aan de verzoekende partij heeft kunnen overhandigen omdat zij toen "afwezig" was en dat die zending vervolgens als "niet afgehaald" naar de eerste verwerende partij teruggezonden is; dat de eerste verwerende partij, wanneer zij haar aangetekende zending van 24 februari 2000 van de postdienst teruggezonden kreeg met de mededeling dat de verzoekende partij afwezig was op 25 februari 2000 en dat zij de brief ook niet had afgehaald, terecht mocht besluiten dat de zending regelmatig was aangeboden en dat dus de wettelijk voorgeschreven aanmaning terdege was betekend; dat het dan aan de verzoekende partij, adreessaant van de

zending, toekomt om die conclusie te ontkrachten, hetzij door te bewijzen dat zij in feite geen kennis kon hebben van de aanbieding van de zending hetzij door te bewijzen dat zij om redenen van overmacht de zending niet in ontvangst heeft kunnen nemen;

3.3.3. Overwegende dat de verzoekende partij beweert dat zij geen kennis had van de aanbieding van de aangetekende brieven van de CDV en inzonderheid van de brief van 24 februari 2000; dat zij daarvoor in het algemeen verwijst naar het feit dat het "bedrijf zelden aangetekende brieven ontvangt en derhalve nog niet in het bezit is van een postmandaat"; dat de verzoekende partij daarmee toegeeft dat het niet ontvangen van aangetekende brieven -ook de brieven die haar worden aangeboden- te wijten is aan een gebrekkige interne organisatie van haar diensten; dat een dergelijk argument, dat aan de kant van een onderneming die actief is in de verzekeringssector en waarvan de zaakvoerder juridisch geschoold blijkt te zijn trouwens als zeer ongeloofwaardig verschijnt, geen overmacht bewijst; dat het middel niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel aanvoert dat het bestreden besluit vaststelt dat zij niet meer voldoet aan de voorwaarden van financiële draagkracht en beroepsaansprakelijkheidsverzekering maar dat "nergens wordt uiteengezet waarom (zij) niet meer (zou) voldoen aan de betreffende voorwaarden" zodat het besluit "onvoldoende c.q. niet gemotiveerd is";

4.2. Overwegende dat de verwerende partijen opmerken dat artikel 10, 2° en 4°, van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat de inschrijving in het register van de verzekeringstussenpersonen slechts behouden kan blijven wanneer de betrokkene "een voldoende financiële draagkracht" waarborgt (artikel 10,

2°) en zijn "risico's voor beroepsaansprakelijkheid" verzekerd heeft (artikel 10, 4°), dat de verzoekende partij aan die wettelijke vereisten niet voldeed aan- gezien haar verzekeraar de bankwaarborg en de dekking van de beroepsaansprakelijkheid had opgezegd en dat het bestreden besluit precies naar die wettelijke vereisten verwijst;

4.3. Overwegende dat de wetsbepalingen waaraan de verwerende partijen refereren, aan de ingeschreven verzekeringstussenpersoon de verplichting opleggen om een voldoende financiële draagkracht te waarborgen en om zijn risico's voor beroepsaansprakelijkheid te verzekeren; dat in dit geval het bewijs voorligt dat de bankgarantie en de verzekering beroepsaansprakelijkheid van de verzoekende partij was opgezegd; dat, aangezien de verzoekende partij die feitelijke gegevens tegenover de verwerende partijen niet weerlegd heeft, de eerste verwerende partij met recht heeft kunnen besluiten dat de verzoekende partij niet voldeed aan de voorwaarden gesteld in artikel 10, 2° en 10, 4° van de wet van 27 maart 1995 om de inschrijving in het register van de verzekeringstussenpersonen te kunnen behouden; dat aldus de eerste verwerende partij een deugdelijke reden had om de verzoekende partij uit het register der verzekerings- tussenpersonen te schrappen; dat die motieven in het bestreden besluit zodanig verwoord zijn dat, in rede- lijkheden, de verzoekende partij zich niet over hun inhoud kon vergissen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven november 2000, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
L. HELLIN, staatsraad,
A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.